

Kéziratok nem adatnak vissza.

II

"Sives köszönettel fogadom hódoló
...észeket és elvárom, hogy egyedül lel-
...sztori hivatásukat szem előtt tartva,
...időnk és befolyásuk által e vidéken szá-
...bunk hivoiknél csakis a trón iránti hűsé-
...a, a vallásos, hazafias érzelmeiket és a
...tristérius egyetértést fogják apolni s ez által
...magukat elismerésemre és további kegyel-
...nem érdemessé tenni."

1887. szeptember 20.

VI

Ne érje ezért őket vád, hanem legyen megdicsőítve miatta. „Wessen Brod ich esse, dessen Lied ich singe.“ A Bourbonok az oroszországi magyarok, Franciaországban franciák, a német királyságban németek voltak. Battenberg Sándor néhány év alatt bolgár lett Bulgáriában. A hannoveri király lett Angliában. Hohenzollern Károly lett

POLITIKAI ES TARSADALMI NAPILAP.

A románok tévedése abban rejlik, hogy Szent-István koronájában nem akarták megérteni a magyar nemzet állását és hivatását. Azt hiszik, változtatni lehet azon, hogy ezen államnak politikai, kulturális és történelmi béléget a magyar nemzet adja meg. És azt remélték, hogy ebbeli tévedésük és hitük legfelsőbb helyen rokonszenvre és szűkség esetében támaszra talál.

Most már kiábrándulhattak.

Ez a megokolhatlan engedékenysé-
ség és megunem fontolt nagylelkűség
szülte meg azt, hogy a drága testvé-
rek egyre követelőbbékké váltak, s egy-
re másra küldözgették hozzánk a tele-
írt fehér lapokat. A nyelv, a zászló-
kérdés, hozzá meg a czimerek dol-
ga, majd meg a hozzájárulási kő-
ta, a közbizony viszony minden ciklusban
napirendre kerültek. A horvátok kér-
tek, hol meg követeltek, mi pedig ad-
tunk és engedtünk mindig mértéken túl
anélkül, hogy bár egy izben is nyíltan

Lehetové tettük a horvátokranéz-
ve, hogy államháztartásukban rendezett
állapotokat létesíthessenek. Kiirtottuk
országukból azokat az elemeket, mely-
lyek gonosz kezekkel belenyúltak az
összes társadalmi és állami élet ágaza-
taiba, s a legtöbb esetben forradalmi
szellemet élesztettek a békés fejlődés
megakasztására.

Ma Horvátországban elő van ké-

Nyílttéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Most már a horvát bán fellépéséből megérthetik a mi kormányfőnk is, hogy a fehérnap márteleiratott, s hogy elérkezett az ideje komolyan számot vetni a horvát követelésekkel, s további nagylelkűsködéssel nem élesztani bennök a kedvet, újabb kívánságok és sérelmek támasztására.

Bolgár dolgok

A Renter-ügynökség jelenti: A török minisztertanács a bolgár kérdésre vonatkozólag több rendbeli határozatot hozott: a többi között azt, hogy a porta Angolországhoz, Ausztria Magyarországhoz és Olaszországhoz köriratot intézzen. A minisztertanács e határozatát a szultán *nem fogadta el*, és most arról biztosítanak, hogy a minisztertanács újabb határozatot hozott és

Stör ur pedig nemcsak tejtésvér és mindenek, hanem egyszerűmind egy furfangos és életre való német is. A hegyi paták türeszeket és gyárkorongokat hajtnak a fejeze halomra dönti az ősfákat, a posztó ványolók zakatolnak, a dynsait recsegeti, a gránits. irtek, német bányászok fúrják a földet készen után, s kiűnt mernékök vágják az utakat keresztül a rengetegeken.

Es a brassói posztósok...! Még azt hiszik, hogy a vámháború megszüntével visszaszerzik a romániai piacokat. Hiu remény. A király posztó és vészon gyárakat építtetett. Ő lájja el a katonaságát, csendőreit, kórházi-betegeit, rabjait, matrózait.

Néhány év előtt csak a zárdában volt itt templomával és öserdejével. A király megszerette e helyet még fejedelem korában s a zárdában lakást rendeztetett magának. Egy élelmes részvénytársaság

megvásárolt néhány száz hold területet a villákat kezdett építeni, nem mulasztván el a kellő reklámot. Az udvar ide vont néhány minisztert, a miniszterek néhány főhivatalnokot, aztán néhány gazdag boérst is magukkalálák, hogy a hely fekvése festői, a víz tiszta és friss, a levegő egészséges — mint hogy így is van; felkarolták; minél többen és többen mentek s mára Sinaja a román előkelő világ üdülő és találkozás helye.

Francia bonneok, cigány szakácsok, muszka kocsisok eunuch állapotban, német pincérek zsidó állapotban, utasok angol plaiddel, oláh zenészek kegyetlen csimolyakkal, néhány katonatiszt váljrojtokkal csengettyűkkel és harangokkal megrakott ötös fogatok szörnyű csőrömpölése, szétszórt villák francia és olasz moderban, az áltá nyok hátsóben elhízott boérnek keletiesei lusta és banális ponygyolában; francia csinal, párisi divat szerint fölötözött gyer mekek az utakon labdázva, pitykézve, ár ronsot kergetve: ennyi az, mit a sinaja életből megfigyelhetünk.

Mindenben a francia izlés vegyülék e macedon tunyasággal.

Kitűnően készült makadamok — ez franciáz; az utak szélén csalan, boléndek, szerb tövis, útílapu és mindennemű hulladék — ez oláhok, Renaissance stílyú hétel márvány léposózzettel, óriási étteremmel, kosztümöz kapussal, ragyogó léposóházzal, kitűnő szőlő galattal, olvasó, játszó, pipázó szobákkal — ez franciáz; tizenhat frankos egyszerű dé jeuner, meztelen poharak a tészhoz, cota

terjesztett a szultán elé, mely szerint az összes hatalmakhoz volna körirat intézendő. A német kormány a bolgár kormány közléseire eddig elválasztást még nem adott. Itt azt hiszik azonban, hogy Németország, tekintettel arra, hogy a Bulgária ismert csikkében már négy héttel ezelőtt sértette meg a német konzult, továbbá, hogy Nacsevics miniszter már két nappal később e kérdéses cikkre nézve helyreigazítást és bocsánatkérést tettett közre, és mert egy teljes elégtételt adott, az ügyet befejezték nek fogja tekinteni.

Az angolok

Londonból távirat szept. 19-ri:

Anglia és Franciaország meggyeztek, hogy a Suez-csatorna feletti örkődés nemzetközi bizottságra bízassék, mely bizottság valamennyi Csatorna képviselt nagyhatalom főconsulából állana a legidősebb főconsul elnöksége alatt és évenként egyszer gyűlést tartana. Műszaki bizottság alapítja meg a semleges határvonalat. Hátra volna még a Suez-csatorna semlegességének oltalmára szervezendő és valószínűleg 2000 főben megállapítandó csapatot alakításának kérdése.

A „Times” élénk megelégedésének ad kifejezést azon szívólyos fogadtatás fölött, melyben az angol közép-tengeri hajóraj Velezében és Triestben részesült és megjegyzi: könnyen képzelhetők oly eshetőségek, melyekben az Olaszországgal és Ausztriával Magyarországgal való szövetség legnagyobb fontossággal bírna. Anglia nem kívánhat jobbát, mint hogy valamennyi szövetségesével barátságos viszonyt tartson fenn: mindazonáltal Olaszország és Ausztria-Magyarország jókaratát könnyebben lehet biztosítani, mint néhány szövetségi, míg másrészt a jókarat bizonyos körülmények között véghetetlen fontossággal bírna Angliára nézve.

Boulanger megint beszélt

A nyughatatlan vérű tábornok vasárnap eszakiemlést tartott Saint Calmierben s az alkalommal beszédet intézett a tisztekhez, melyben az előző napon tartott hadgyakorlatokat bírálva, a csapatok kiképzését megdicsérte ugyan, a tiszteket azonban sürögőn felhívta, hogy a francia hadseregben élő támadó taktikát tovább fejlessék. A tábornok következőleg végre bevezette:

„Nekünk ma inkább, mint valaha, van szükségünk a katonai tulajdonágokra; a lefegyverezés órája még nem ütött a régi Európa népei számára. Döreség ezt hinni és vétek ezt állítani, mert ez nem jelent egyebet, mint a békének, minden áron való elérését, mint azon, azelőtt kijelölni, melyre az ország törekszik és ellenségeink, kik pedig sokszor és helyesebben megsejtek bennünket itélni, mint mi magunk, igen jól tudják, hogy ez a valóságban nem így van. Inkább, mint valaha, folytassuk tehát a munkát; Franciaország javára történik.”

A király Erdélyben.

Vajda Hunyad meglátogatása.

A király ma délelőtt Magyarországra egyik legérdekesebb és legjelentékenyebb építészeti műemléket behatóan és nagy érdeklődéssel meglátogatta.

Fél 8 órakor jelen volt a katolikus

templomban Lönhardt püspök által szolgálatot misén és 8 órakor Ferencz Ferdinánd főherceg, br. Orcey miniszter, gr. Paar altábornagy és b. Popp altábornagy főhadsegédek, herceg Thaur-Taxis főlovászmesterrel és csekély kísérettel köcsin Vajda-Hunyadra ment.

A királyi fogat előtti kocsiiban Pogány főispán és Barosay alispán ültek. Az ut a Cserna mentén, Szántóháman, Fekete-Keresztúron és Al-Pestesen keresztül, mely falvakban a tömegesen összegyűlt lakosság őfelségét mindenütt lelkes éljenzéssel fogadta, a kitűnő karban tartott országúton 70 percig tartott Vajda-Hunyadra, mely a királyi látogatás alkalmával a legszébb volt díszítve.

A város előtt félóránnyira, a járás határán Várady főszolgabíró várta az uralkodót, kit üdvözlés után Vajda-Hunyadra kísért.

A város bejáratánál izéles diadalív emelkedett; ennek közelében a városi képviselő testület, élén Danila polgármesterrel, továbbá több egyetel zászlókkal és a város és környék lakossága tömegesen várták és fogadták lelkesült „éljen” kiáltásokkal a királyt, ki a vár bejáratáig hajtattott és a Huszárkapun át lépett a város. A várhid előtt 40 fehérbe öltözött leány képezett sorfaltat és szőrt virágot a király újára, ki azután a hosszú hidon keresztül a vár udvarára ment. Itt őfelségét a helyreállítási munkálatokat vezető gr. Khuen és Müller építész üdvözlöttek.

Az udvarban való hosszabb időzése után, mielőtt őfelsége a vár története felől behatóan kérdésközdött, körutat tett a vár helyiségeiben.

Legelőbb a Mátyás király idejéből származó, 1460–1480 években épült s most teljesen helyreállított „arany ház”-ba ment. Az előcsarnokban nagy figyelmet keltettek, az utolsó években felfedezett és a történetekre is igen érdekes freskók, egyik falon az eddigi összes birtokosok címerei, a másikon allegorikus képek.

A király őfelsége sorra vette a büszke épület egyes helyiségeit, melynek boltzatai, ajtóit és ölmárványablakait mind a legújabb góth stílus vallának és e stílusban vannak restaurálva; csak a fényes parketta-padozatok látszanak a termek stílyzerű öszbenomlástól elünni. Az falakokból elbűvölő kiáltás nyílik a körülvevő regényes vidékre.

A „arany ház”-tól őfelsége egy még kijavítatlan omlatag folyosón át a Mátyás király idejéből származó, 1446-ban épült s a kaputoronyba vezető úgynevezett „királylépcső” mellett elhaladva, a feljebb fekvő 1452-ben épült még kijavítatlan lovagterembe ment. A királylépcső bejáratát fölött levő góth faragványokat nagy érdeklődéssel tekintte meg.

Az említett lovagteremből a látogató több, már teljesen helyreállított apró erkélyszobába jut, melyek csosiviriken kívül és belül is számos kis csempeprajszal díszítve, rendkívül megnyerő benyomást tesznek. Egy hasonló erkélyszoba fekszik a restaurált „buzogánytoronyban” is. A emeletről

visszajövet a király huzamosabb időt töltött a mész és lapokkal burolt nagy alsó lovagteremben, mely piros márványoszlopaival és merész csosivével impozáns benyomást tesz a szemlélőre.

A király megelégedést fejezte ki Khuen grófnak a látottak felett s igen leereszkedőleg vett búcsút, hogy a közel fekvő vasútút meglátogassa. Az ipartelep bejáratánál a huta különböző gyártmányiból nagy izléssel összeállított hatalmas diadalapu fogadta őfelségét.

A diadalapu előtt Kerpely miniszteri tanácsos fogadta az uralkodót, aki bemutatatta neki a három vezetőjét, Tilsch bányatanácsost és Markup mérnököt, kikhez őfelsége néhány szót intézett.

Ezután Kerpely miniszteri tanácsos az egész háromon keresztül vitt a királyt, mielőtt az uralkodó, a vasnyeres, számos részleteiről behatóan informáltatta magát. A király különös érdeklődést keltette fel az úgynevezett „bessemerező” eljárás, oly módja az acélgyártásnak, mely a monarchiában még sehol másutt nem üzemel.

Nem kevesebb érdeklődéssel vette szemügyre a király az épen üzemben levő sodronypályát, mely 33 kilométernyi távolságot szállítja a vasércet és faszenet a hámorba. A vár és hámormegsemlélések körül egy óra hosszat tartott s ezután a király azonnal Dévára hajtattott vissza.

Délután 2 órakor őfelsége Orcey miniszterrel és Paar gr. altábornagy főhadsegéddel a törvényszéki épület elé hajtattott, ezt Solyom-Fekete dr. törvényszéki elnök kaulozolása mellett behatóan meglátogatta.

Negyed órai időközön után a király a sorfalt képező nagyszámú közönség közt a szomszédban elhelyezett muzeumot látogatta meg. A bejáratnál Kun Géza gr. fogadta őfelségét s bemutatatta a többi bizottsági tagokat is; őfelsége hosszabb időt töltött a muzeumban s apróra megtekintette a dus gyűjtemények érdekes tárgyait.

A muzeumból a király a református templomhoz köcsizott, a hol harangzúgás fogadta őfelségét, a ki a lelkes vezetés alatt megtekintette a templom belső befejezését. Miután őfelsége még a görög-katolikus templomát is megtekintette, a kórházhoz hajtattott, amelynek összes helyiségeit szemügyre vette. Délután 3 órakor visszatért a magna kuriába.

Honvédeink a Maros mentén.

(Saját külön tudósítónktól.)

Piskine, 1887. szept. 19.

Hio Rodus hio salta. Ez az a hely, hova a tövisi honvédek egy része vonult, más része a szomszédos Vajda helységbe települt. A 75 ik honv. dandár huszáraikkal egyetemben töltnék egy félóránnyira távolban a vasútvonal és a Maros között fekvő B noenez falai közelében táradalmait, melyet Enyed, Gyulafehérvár, Alvincz hátrahagyása alatt szerzett.

A 12-ik hadtest elő összpontosítása ekként a másnappal befejezettnek mondható, a más 2 hadosztály t. i. a kolozsvári és szebeni — Szászvároson Kis- és Nagy-Denkén, Tamáspatakon, Tordáson és más a

Piski vonala előtt elnyúló községekben van felállítva. Ma az ellenfel állásának lovas járóőrök általi kipuhatolása s más hírszerzési szolgálat által az első csatározások megkezdődnek, holnap a gyalogság és tüzérség is teljes erőjével előbbre nyomul s kezdetét veszi a harc, melynek themája az 1849 tavaszán Bem és az oroszok közt Piskinél vívott csatára emlékeztet.

Az eszakiról dél- és délnyugotnak folyó Marosra függélyesen lefutó Sirigy folyó s ezzel párhuzamos hegylánc, mely utóbbit Piskinél szakad meg, tágas völgyet a Marosnak oly szűkre szorítja, hogy az csak az egymás mellé szorult 3 közlekedési útvonal (országút, vasút és víziút) számára elégséges.

A harcozás-tilag nagy fontosságúnak bizonyult posztóit küzdelem magvát fogja képezni az erdélyi 12-ik és a temesvári 7-ik hadtest manőverének. E szoros közelében, túl a Maroson emelkedik az úgynevezett Aranyhegy csúcsa kupja, mely kiválóan előnyös fekvésénél fogva az erdőkkel koszorózott s szőlőben, faszabán falukkal és városokkal ékeskedő marosvölgyet urálja (oláhul Urognak nevezik). E leborított fővezet hasznó hegycsúcsáról fogja őfelsége és tábornoka a csata folyását legbehatóbban szemlélni.

Tövis és Enyedről a Maros mentén a három napig tartó utazásunkról megjegyzem, hogy az első napon vas 16-an csak gyulafehérvárig jöttünk, honnan a kolozsvári dandár ugyanazon napon előre vonult. Az ezek által vissza hagyott szállásokba elhelyezkedve másnap reggelig élveztük a hadviselés idején szokásos s ezáltal utolsó kényelmét. A szép délutánon kevésbé fáradt honvédeink bekalandoztak a 3 sáncu még mindig hatalmas erőben lévő várat, s kedvtelével mászkáltak föl a vár fokára s vizsgálgtak az óriási kőszakokat, melyek a bevezető kapuk ornat díszítik.

Az éj lefolyása alatt a zápor szakadatlanul hullott, másnapra jutva sáros uton folytattuk utunkat Alvinczig, hol pihenő tartattott s a késő délután Alkenyeri réjtjére jutván táborot ütöttünk, a 75 ik honv. gyalog dandár és a hadosztály törzskara Alvinczen töltötte az éjét.

A szabad ég alatt szállásolva, a táborrészeg a Kenyérmező északi felét részegélyező fennsík, s a völgyben felállítottak, hogy meglepetések ellen a táborozó és utó hadak bírósíva legyenek.

A kevésbé hívős éj idején a tábori lakosok közelében nyugodtan pihenve, reggel egy kis dolgot adunk a markatányos népnek a kiszolgálással s tovább jövőnk. Utolsó menetünk az eddigiekkel még rövidebb volt, a Kenyérmező alsó keleti végén erdők szelében magasban fekszik kiscsi faluk, honnan le a piski szorosig mindent beláthatunk.

A Piskinél nevezett oláh helység lakói egészséges levegőnek örvendenek s talán azért oly szépek s hosszalékosak, eddig 2 asszonyt láttam, kik 100 éven felül és jóerőben vannak jelenleg.

Dacára a tágas mezőnek, gádzag réteknak és legelőnek, melyek lábainál terülnek el, a nép nagyon szegény — kenyérhez, birhoz, dohányhoz egyáltalán nem jut hatni. Hus tekintetben néhány csirke s egy pár juh állott rendelkezésünkre. Nálunk voltak a faradalmak, azonban a katonaság férfias állhatatossággal viselt, s a mellett megmondolni, hogy az ily sanyarú helyzetek a harc fi életében gyakran elkerülhetlenek, így oktat a katonai reglama — és azért panaszodni nem is szabad.

Tegnap este B. Fehérvári honvédelmi

miniszter a honvéd csapatokat szállásukra felkereste s főként az egészségügyi viszonyok után tudakozódott.

Ma már az úgynevezett haditábor részesülünk dobozok has kiosztása megtörtént.

Mialatt e sorokat írom az ágyúk tündőreje mormog felénk — az első csatározások úgy látszik megkezdődtek. — Az ezek színe megeléknél s vágyó pillantásokat vetünk a reggel köd fátólával borított arany hegy felé, várunk pezség s már szeretnénk mi is a tűzvonal elején lenni.

A deési második gyógytár kezdéséhez.

Szolnok-Doboka vármegye bizottságának rendes őszi közgyűlést f. évi október hó 26-ra hívta egybe a megye alispánja. E közgyűlés fontos tárgyaitak egyike azon 79/887. sz. a. kelt belügyminiszteri hívás képezi, melylyel három gyógyszeresnek, Deés városában egy személyi gyógytár engedélyezése iránti — folyamata ványa véleményezés végett küldetett.

Rég vajdák a kérdés, pedig Deésnek két patika kell! Ez remélhetően kívánni e város teljes jogosultsággal bír. Különbö ennek adott kifejezést maga a megye közegészségügyi bizottsága, s a kérdés felett a megye bizottságának intézett véleményezésében és erősen hiszük, hogy maga a megye bizottsága egyhangúlag s szellemben fog véleményeztetni határozatában, és ezek nyomán a belügyminiszter is.

Igen, mert Deés városa, különösen a utóbbi pár év alatt rendkívül rohamosan emelkedett; 7600 lakossal bír, s Deés lakosság 2500 lakossal közvetlen szomszédságában fekszik gyógytár nélkül.

S minthogy Deéstől távol vannak a osáki-gorbi, nagy-londai, retgei és szőlővári gyógytárak, ezen nagy keretben levő mintegy 35000 lakosság a szükséges gyógyszerekért a deési gyógytárba utalva.

Ezenkívül Deés a megye székhelye, van szolgabíróság, kir. törvényszék, járási bíróság, telekkönyvi, kir. adófelügyelői adóperintés, illetékesabási stb. hivatalok, a kir. katonaság, honvédség, csendőrség, posta, s távirai állomás, a szomszolyi vasút igazgatósága, gyártelek, Gadsadai egyesület köp. hivatal; a megye „Rudolf” közkörháza 1400 ft évi gyártári forgalommal; kágyeletház, 12 költőbőz iskola, számos humanus és köznevelődési egyesület, állandó színház, 15 gyakorlati orvos, 320 iparos, 101 kereskedő, 1 gómlom, 2 nagy szeszgyár és 4 orsz. vásár és két heti vásár, melykor nemcsak a kőtelek, hanem az utazók is telvők vásároznak; ugyancsak az egyetlen gyógytárban is oly szufultat gyűl össze a közönség, hogy órákig kell várakozni a szenvedő betegeknek, míg szükségletüköz jutnak.

Szóval Deés rövid pár év alatt oly rohamos haladást ért, minővel házik egylen egy városra sem dícsőkedhetik; dacára ennek még is a k a e g y g y ó g y t á r a v a n, holott más Deés, városban arányosítható, sőt kisebb városokban 1 sőt 3 gyógytár is van; így Szilágy-Somlyó 2; Zilahon 2, Besztercezen 3, Tordán 3, s S.újvárt e kihalt városban is 2 gyógytár van, egy magány és egy kincstár a fejezetében, mely a m. évtized alatt létreállítva, s mely oszkuem fél jövedelmét fosztotta meg a városi gyógytárt.

Sókat, igen sokat lehetne még fel-

lan vízbe főtt pisztráng a maga teljes épségében, ki nem vetett belekkel — ez már oláhos.

A civilizáció öleli itt át Ázsiát. A ruha finom, a modor durva. A kirakat fényes, a rakár mooskos. A Mezőség együtt a Rivierával. Mondják, hogy Nyugattól a Keletet csak egy lépés választja el. E lépés terében épült Sinaja.

Mintán Rözge fölfedezte, hogy a barack érett, Ödön fölfedezte a pisztráng belét, én fölfedeztem hogy a rhum nem rhum spritt, mint azt a mi „szolid” hazánkban árulni szokták, hanem valódi rhum. Anti bátyánk fölfedezte hogy a „Gladiateur”-t jobb hab nélkül tölteni, mert több fér el a pohárban, Miska fölfedezte hogy új ismerősünk, a mi hölgyeink „szép” papja, a bukaresti érseki titkár, voltaképen enyvedéki dakoromán tribun jölelt; s végre Berti fölfedezte, hogy az útleve mégis csak hazudik, mert a Janka elenvirágzinúti kékszemű csakugyan a „nefelejts” hatásával vannak az ember fogékony lelkére: elhagyta Sinját és „pinozereit”, el Predeált és financozát, el Brassót és udvariátlan állomások köntét és visszatértünk Előpatakra kúrálni, panaszkodni, bumlizni és pihenni.

Járó Kelo.

Diána fegyelmé.

A „Dora” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica. LXIII. (Folytatás.) 101 Tudom hogy nem bölcsesség; de nem tehetek róla, volt a válasz.

— Az egyedüli orvosság az, hogy töltse be életét más érdekekkel, s ezt a bűnát fajtja vissza.

Es ekkor egy új világot árt fel előtte. Elvitte oda hol a szegények, a betegek, és a szenvedők olyan életet folytattak, a melyről Diánának fogalma sem volt. E jó ember vezetése alatt megtanulta az életet jóindulattal türelemmel nézni, megtanulta hogy embertársaitól ne várjon tükeletességet, hogy a szegény halandók gyarlóságai, bűnei és hőbortjai ne rémítsék el, hogy az emberi életet alkotó mystériumokat nagylelkűbb, s magossább szempontból nézze, hogy emagát felelő el, az önzést és büszkeséget írta ki magából.

Egy év alatt Lady Clanronald más asszony lett, jellemét a szenvedés nevesebbé tette, szívét mint ha tűz próbán ment volna keresztül, megtisztította. Nem vágyott vissza a nagy világba; jó tetteivel beből tölt csendes falusi életét szerette. Nyugodtabb elégedettség lett, s ifjúságának szépségét visszanverte.

Egy reggel, június közepén, midőn a kertben rózsáit ápolá, egy sürgönyt ádtek a kezébe.

„Sir West Royal, Westwaterből, Lady Clanronaldnak Hampt-Woodban.

Diána, az orvosok azt mondják, hogy haldoklom; — látni óhajtom magát. — Eljön?

LXIV.

Lady Clanronald ismét a régi ösmérs vidéken utazott, de Fernest kikerülte. A ház be volt zárva, Cameron ur és Lady Cameron külföldre mentek. Amár Ferness urának nem tettett az utazás, de kénytelen volt elmenni, Lady Cameron azt állította hogy Fernessben kísértet jár; hogy ő a Lord Clanronald arcát éjjeleanként látja, hogy a hangját hallja; s úgy elsövénykődött, és olyan kedélytelen lett — hogy

Cameron ur belátja, hogy itt valamit kell tenni.

Lady Cameron indítványozta hogy menjenek külföldre, azt remélve hogy visszatérülők a Fernessben történt eseményt elfojtják felejteni. Tehát elmentek; s pompás kastély, szép terrassával, virágházával, s fényes termével a cselédek felügyeletére volt bízva.

Lady Clanronald Westwaterbe érkezett, s úgy találta, hogy Sir Royal nem volt rosszabbul, amár ötlet nyugtatlannal várta. Catonné, az öreg gazdasszony könnyes szemekkel fogadta Diánát. Eszébe jutottak azok a napok midőn a hoves vérű gyermek átnyargalt Fernessről Sir Royalt keresve, hogy örömeinek vagy gyermekek bánatának a hosszú sorát tudassa vele, s rögtönli részvétet igényelt. Catonné nagyon jól emlékezett mindeire! És imo mostan az a szélidő jó gazda, ki a házában lakókat soha egy durva szóval sem illette, haldoklik, s az a vidám élénk gyermek egy komoly asszonnyá változott, s szép arcza a bánat és a megnyugvás látszottak egymással vi-vodni.

— Gádzám óhajja a grófnét látni, mondá a siró asszony. Valahányszor az ajtó megnyílik mindig oda néz mint ha azt várná, hogy a grófnét lássa; és mindig a grófnéről beszél. Bocssága meg bátorságomat, hogy megmondom, de még alában is mindig azt kiáltja: „Diána, Diána!”

— Hát olyan beteg? kérdé Diána.

— Attól tartok, hogy soha nem fog meggyógyulni, volt a válasz. Az utolsó öt évben lassan ugyan de napról napra rosszabbul lett, s mindig főfájásról panaszkodott. Megvallom grófné, tévé hozzá részvéttel, nem vagyok bizonyos benne, hogy a halál nem lesz e áldás neki.

Az utóbbi időben nagyon különös volt, különösebb, mint a hogy látni kívántam. Azt képzelte, hogy olyan emberek a kik

közében sem voltak a szobájában vannak, és beszélgetett azokkal, mint ha látná őket, és mindig a grófnéről beszélgetett. Ugy tetszik, mondá a gazdasszony meglepetéssel, hogy egész lelkét a grófné tölti be.

— Pedig oly régóta nem láttam, — mondá Lady Clanronald. — Ez nagyon különös.

A számára készített szobába ment. Mily gyakran volt ottan ezelőtt! Levetette az uti ruháját, a Catonné által hozott teát megitte, s aztán Sir Royához ment. A beteg halvány arca hogy kiderült! — Mily gyöngéd mosoly vonult az azon midőn Diánát meglátta! Sovány kézeit élénken nyujtotta feléje.

— Diána! — kiálta. — Oh édesem, milyen jól esik a szívemnek, hogy ismét láthatom!

Diána oda ment hozzá s letérdelpt az ágya mellé. A kezében levő reszkető fehér kezeket, megcsókoltá, ifjúságának, hű barátja iránt szerető szívének meleg részvételével ádoztott.

— Tudtam hogy eljön ha bívom, — mondá a beteg. — És Diána, én nem tudtam addig meghalni! — míg magát nem látom.

— Édes Royal, reménylen hogy maga nem fog meghalni. Én itt maradok és ápolni fogom.

— És ismét az én Diánám lesz, a „Diána gyermek” ugy-e? — mondá a beteg mosolyt erőltetve.

— Ah nem; az nem lehetek többé! volt a szomorú válasz.

— Diána, nekem jobb lesz meghalni, s maga is azt fogja mondani ha meghallja mind azt, a mi mondani valóm van. Aljlon fel édesem hadd lássam hogy az évek minő változást okoztak. — Látom kézei előtt azt a boldog gyermeket látom, kinek szemében napfény és ajkain mosoly volt, azt a nevető gyermeket, ki veszekdni so-

kott velem, és kibékülni, ki karjaival nyakamat átölelte, örömet bántat megart velem, azt a gyermeket, ki bennem oly férfiasat oly egyesén kormányzott hogy én felnőt asszony se tehetné volna jobban. — Diána, emlékezik?

— Igen, emlékezem, — volt a válasz gyenge mosollyal, nekem úgy tetszik hogy az oly igaz, de oly nagyon régen volt.

— Aztán, folytatta Sir Royal, egy kedves arcu harcos magos leánykát láttam, kit mi Diana királynéknak nevezünk, édesem, emlékezik Diána királynéra?

S Lady Clanronald azt válaszolá, hogy „Igen.”

Aztán következett az a Diána ki rejtély előtttem, folytatta Sir Royal, Diána szerelemmel a szemében, s gunnyal ajkán, Diána, kinek ajkai más beszédnek, mint a mit arról olvasunk, a ki szépségével is igéző és kedves, kinek a lelke bágyozni látszik az egyik férfit, és még is a másikkal lesz a felesége. Aztán egy úrség következik. Azt a Diánát aki a szerencsétlen emberhez ment férjhez, s a sem ismertem. És most álljon fel édesem, hadd lássam Diánát olyannak a milyén mostan.

Es ő engedelmességet, ott állott elő egyike az ország legzsebb asszonyainak, kinek a szépségét a bánat és szenvedés másmább ugy szölvá eszményibbá tette, kinek tiszta kez szépeiből majd nem men a türelem sugárzott.

— Épen olyan a milyennek képelttem, volt a lassú válasz. Diána, királyné, én én, hódolattal hajlok meg előtté.

Diána ismét letérdelt az ágya mellé. Nem édes Royal, viszonzá gyűlö-géden, fogadja inkább maga az én hódolatomat.

(Folyt. köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

611. ig. szám.

835. (1—1)

HIRDETMÉNY.

A Héjasfalva-székelv-udvarhelyi helyi érdekű vasut (Székely-vasut) részvénytársaság folyó 1887. évi október hó 9-én délelőtt 10 órakor Székely-Udvarhelytől a vármegyei házy nagytermében

RENDEKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívottak.

TÁRGYSOROZAT:

1. A m. k. posta-kincstárall megkötött posta-váltási szerződésnek a budapesti magyar jelzálog-hitelbanknál leendő le-számítására érdekében bemutatott szerződés elfogadása.

2. Az alapszabály 7. §-ának a kereskedelmi törvény 157. § 5. pontja értelmében leendő módosítása.

Ezen közgyűlésen csak azon részvényesek vehetnek részt, kik törzsrészvény-utalványukat folyó évi október hó 6-ig Székely-Udvarhelytől a Székely-egyleti első takarékpénztár helyi-ségében a pénztárnál igazolvány mellett letéteményezték.

A Héjasfalva-székelv-udvarhelyi helyi érdekű vasut (Székely-vasut) részvénytársaság igazgatóságának Székely-Udvarhelytől, 1887. szeptember hó 16-án tartott üléséből.

TÖRÖK ALBERT,
ügyvezető alelnök.

Sz. 5099—887.

838. (1—1)

polg.

Arverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíró 5099—1887. számú végzése folytán Trinkl József javára Wachmann Sándor és neje ellen 700 ft. o. é. váltó-tőke, ennek 1886. évi április hó 9. napjától számítandó 6 százaléka kamatai és eddig összesen 77 ft 69 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt, 731 ft-ra becsült szoba- és vendéglő butorkból álló ingóságok nyilvános ár-verés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 5099—1887. sz. kikiáltást tartalmazó végzés folytán a helyszínen, vagyis Kolozsvárt a fő éren leendő eszközölésére 1887. évi szeptember hó 27-ik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki határ-napul, s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak, meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő; miről érdekeltek értesíttetnek.

Kolozsvárt, 1887. évi szeptember hó 19-én.

KÁSZONYI LAJOS,
jegyző, mint bírói kiküldött.

Sz. 178—1887.

886. (1—1)

végreh.

Arverési hirdetmény.

Alírt kir. bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a moosi kir. járásbíró 1887. évi 745. számú végrehajtást elrendelő és a moosi kir. járásbíró 1887. évi 745. számú kiküldő végzése folytán Mendel Izrael végrehajtató részére Moldován Irimia végrehajtást szenvedő ellen 165 ft. o. é. tőke s járulékaíránti kiküldetés képpen bíróság lefoglalt és 305 ft-ra becsült ingóságokra a moosi kir. járásbíró 1886. évi augusztus hó 20-ik napjától és 100 ft-án 1887. évi január hó 1. napjától járó 60% kamatai, s eddig összesen 13 forint 69 krajczárban megállapított költségek iránt a további kiküldetés végrehajtás elrendeltét. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében Mendel Izrael végrehajtató irásbeli jelentésére a 107. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtó javára lefoglalt ingóságok, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Botházán végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1887. évi szeptember hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája kintezik, a mikor a bíróság lefoglalt s arvasmar-hák, juhok, sertés, szemes törökbuza, gazdasági eszközök és deszka-istáló a legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szűkség esetén a becsáron alól is el fognak adni. Egyszersmind felhívottak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingósá-gok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t. cz. 111. és 112. §-ai értelmében az árverés kezdetéig alírt kiküldött végrehaj-tónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, kü-lönbön a később beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Mooson, 1887. évi szeptember hó 18-án.

FERENCZY GYÖRGY,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 2157—887.

823. (1—1)

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Udvarhelymegyei árverésze pénztár végrehajtónak Bogyor János sánta-bibarcfalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 102 ft 23 kr. tőkekövetelés és járulékaíránti végrehajtási ügyében (az oklándi kir. járásbíró) területén lévő Bibarcfalva határán fekvő a bibarcfalvi 143. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt A + 1—5, 7—10. rendszámig bejegyzett ingatlanokra az árverést 354 ft-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 1-6-ik napján d. e. 10 órakor Bibarcfalva községében a községi házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 354 ft becsárának 100%-át, vagyis 35 ft 40 kr. bánatpénzt végrehajtató képviselőre vagy helyettese kivételével készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékké-pes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól Oklándon, 1887. évi augusztus hó 6. napján.

Sz. 2120—887.

822. (1—1)

csz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a magyar kir. államkincstár végrehajtónak, muzsnai Bálint István és Máté Rebeca s társai végrehajtást szenvedő elleni 23 ft 7 kr illeték és 53 ft 87 kr adóhátralek tőke követelés és járulékaíránti végrehajtási ügyében az oklándi kir. járásbíró-ág területén lévő muzsnai községében és határán fekvő a muzsnai 76 ik számú telekijegyzőben A + 1-át foglalt s muzsnai Máté Rebeca, Máté Judit, Máté Anna, Máté Dániel; és kisköri Julianna, Máté Zsuzsanna tulajdonánál bejegyzett 1—4, 6—12, 14—52, 54—59, 61, 63—82 r ndszám alatt bejegyzett

ingatlanaira az árverést 654 ft-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi novem-ber hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor tüzetik ki Muzsna községe házá-bor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 szá-zalékát vagyis 65 ft 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 2333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Kelt Oklánd, 1887. augusztus 10-én.

SÁNDOR ALBERT,

kir. aljárásbíró.

Sz. 1384—887.

824. (1—1)

Arverési hirdetményi kivonat.

A székelv-keresztúri kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Udvarhelymegyei törvényhatósága végrehajtónak Ki Mihály v. czei lakos végrehajtást szenvedő elleni 32 ft 86 kr. tőke-követelés és járulékaíránti végrehajtási ügyében a sz. udvarhelyi kir. törvényszék (a sz. ker-sztúri kir. járásbíró) területén lévő a véczei 71. sz. tjkönyvben A. I. s. foglalt 1—29. rend. száma ingatlanokra telek-könyvi jószág testenként az árverést 337 ft-ban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor Vécze község házánál meg-tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el-adati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékaíránti vagyis 33 ft 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Székelykeresztúr 1887. évi július hó 11-ik napján.

A sz. keresztúri kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

SEBESTYÉN ISTVÁN,

kir. jbró.

Sz. 1385—887.

825. (1—1)

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A sz. keresztúri kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Medra Flóra, Medra Ilia, Medra Irimia, M-dra Ilona ó-hidegkuti lakosok végrehajtást szenvedő elleni 14 ft 1 kr. tőkekövetelés és járulékaíránti végrehajtási ügyében a sz. udvarhelyi kir. törvényszék (a sz. keresztúri kir. járásbíró) terü-léten lévő m. ó-hidegkuti 53. sz. tjkönyvben A. I. a. foglalt 1—14. rendsz. in-gatlanokra tklvi jószágtestenként az árverést 363 forint-ban ezennel meg-állapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt inga-tlanok az 1887. évi november hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor Ó Hid-gkut község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kialtási áról is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékaíránti vagyis 36 ft 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sz. Keresztúr 1887. évi június hó 11. napján.

A sz. keresztúri kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság.

SEBESTYÉN ISTVÁN,

kir. jbró.

Sz. 1304—887.

826. (1—1)

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A sz. keresztúri kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, a m. k. államkincstár végrehajtónak Menhart Józsefnek Bálint Má-ria újszékelvi végrehajtást szenvedő elleni 35 ft 65 1/2 kr tőkekövetelés és járulékaíránti végrehajtási ügyében a sz. udvarhelyi kir. törvény-szék (a sz. keresztúri kir. járásbíró) területén lévő sz. újszékelvi 51 számú telekijegyzőkönyvben A + a. foglalt 1—2, 4—14, 16—23, 25—29, 31—38, 39. rendszámú 5021/1, helyrajzi számú 40—43. rendszámú in-gatlanok egykelt részére telekkönyvi jószág testenként az árve-

WALSER FERENCZ ő cs. és kir. Fensége JÓZSEF főherczeg ur udvari szállítója,

ELSŐ MAGYAR GÉP- és TŰZOLTÓ-SZEREK GYÁR, HARANG- és ÉRCZONTÓDÉJÉ-NEK ERDÉLYORSZÁGI FIÓKTELEPE,

Kolozsvárt, belmonostor-utca 12. szám.

829. (2—6)

Ajánlja a legjobb szerkezetű, kitűnő munkaképességgel bíró

tűzi fecskendőit

minden nagyságban, nagyobb vá-rosoknak, kisebb községeknek, valamint hazultajdonosoknak és földbirtokosoknak.

Az 1858. év óta fennálló gyárnak készítményei eddigi világtárlatokon és országos kiállításokon a legna-gyobb díjakkal kitüntetve.

Minden készítményeiért teljes jótállást vállal.

Ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett **víz-művi-osztályát**, mely minden e szakba vágó munkálatok teljesítésére vállalkozik.

Vízvezetékeket,

egész hirtokra, vagy városokra terjedő gőz, vízerő, járgány vagy kézhajtású gépekkel.

magán-vízvezetékeket,

lakházak vízzeli ellátására, konyha- és diszkortek öntözésére, gazdasági iparvállalatok, marhahatások, usztatók stb.

Fürdő-berendezések, egyszerűbben vagy díszesebben, u. m. **Szagmentes ürszékek**

teljes felszereléssel állíttatnak ki.

Képes árjegyzékek, nemkülönbön a minden egyes esetre kidolgozandó részletes **költ-ségtervezetek díjmentesen** szolgáltatnak.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

